

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

Telefon szám 34.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, lemeretterjesztő és szépirodalmi lap.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre K 12—
Fél évre 6—
Negyed évre 3—
Egyes szám ára 30 fillér.

Hirdetéseket jutányosan számítottak.

Nyilttér postaiára 50 Sár.

Feloldó szerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lejtalékos:
STRAUSZ SÁNDOR.

Az orosz forradalom hatása.

Világfordulatot jelentő eseményeket tömegesen produkált a közel három év óta tartó háború. Eseményeket, amelyeknek szenzációja hónapokra, évekre, sőt évszázadokra is anyagot szolgáltat az érdeklődőre, okainak kutatására és lefolyásuk felderítésére.

Oroszországban dühög a forradalom és az ellenforradalom. Anglia fellázította az orosz elégedetleneket, felhasználta céljaira az éhezést és békére áhító néptömegeket, hogy hű szövetségeseit, Miklós cárt, kit harmadfél év előtt Európa lángbaborítására bujtatót fel, most, mikor céljait nekülje jobban elérhetni véli, eltávolítsa utjából. De vajjon el fogja-e érni céljait?

Minket természetesen az érdekel leginkább, hogy az orosz forradalomnak mi lesz a hatása a háború folytatására és vajjon közelebb vezet-e bennünket a békehez?

Erre a kérdésre megfelelhetünk. Oroszország belső zavarai erejét nem fokozhatják, ellenkezőleg — bizonyos, hogy meghasonlása, pártokra szakadása csak gyengítheti hatalmát. Bármi dicshimnuszokat is zengjen az antantcsajtó az orosz forradalomról, a tény az, hogy a katonailag legerősebb szövetséges: önönmagával küzdve, a külellenesség ellen nem folytathatja csorbítatlan erővel a harcot. Meddig győzi még erővel, mikor fog ellankadni, azt ma még nem tudhatjuk; de hogy belé telket önteni sem az inkubus angolok, sem a maguk is elgyengült franciák nem lesznek képesek, az előrelátható. S mi lesz az antantból Oroszország nélkül? Erre még a leglármásabb háborurendezők is csak háborzongatva gondolhatnak.

Az orosz forradalom hatásáról a háborúra ma még ennél kimerítőbben nem foglalkozhatunk, csak kívánhatjuk, hogy az mielőbb mutatkozzék. Ellenben érdekes Oroszország belső ügyeit közelebről szemügyre venni.

Százhetven millió muzsika közül csak egy főn a világra, aki születésénél fogva a legokosabb és a legderékabb közöttük. Ha agylágyulásban, ha csendes bulóságban szenvedne is, ő a legokosabb. Ha inaanak kellene is lennie tagjait hordozni, akkor is ő a legderékabb tábornok és mint legzeniait-sabb hadvezér a hadsereg legfőbb ura. Mint a legmagasabb papi méltóság viselője Isten földi helytartója az őhfü orosz katolikusoknak. De ő a legnagyobb államférfi is, kinek kisujjában is több a kormányzó tehetőség, mint akármelyik miniszter koponyájában. Ha nem így volna, lehetséges-e, hogy százhetven millió ember sorsa életre halálra reá legyen bízva?

Lehetséges! Megmutatta a cárizmus sok évszázados története. Megokolta a cáz akaratát. Önkényes-e vagy pillanatnyi szeszély szüleménye? Ezzel a kérdéssel eddig a százhetven millió orosz közül egynek sem volt szabad foglalkoznia. Aki erre velemenni merészt, annak a bakó adta meg a választ, vagy Szibéria olombányaiiban töprenghetett a cári akarat mindenhatóságáról.

A forradalomnak két irányban lehet üdvös a hatása. Megrövidítheti a háborút és elfújhatja az Európa civilizációjának annyira ártalmas cárizmust.

Mindakelőnek csak örülhetünk.

Uj milliomosok.

Az általános vagyonszőkkenés idejében egyes, nem is annyira élelmes, mint inkább lelkiismeretlen emberek nagy vagyonhoz jutottak.

Béke idején is sporadikusan előfordult, hogy egyesek hirtelen meggazdagodtak. Gazdasági tekintetben ez a köz kárára nem vált, mert az így egyesek kezébe került nagy vagyon, úgy mint általában a nagytőke, szokott körforgásba kerülni és szolgáltatásba állott az iparnak és kereskedelemnek, amelyekből nagyrészt eredetét is vette. A háborus viszonyok kihasználásából keletkezett új milliomosoktól ellenben a tőke támogatására most inkább, mint valaha részorult ipar és kereskedelem ezt kevésbé várhatja, mert az aranycsinálók új szektája, mely a szélhámosok hűgceóin tolatkodott fel a pénzhegyek csucsaira, a becsületes munkától irtózik és mások szenvedései árán szerzett vagyonát élvezni, de tovább gyűmölcsösölni nem végződik. Csak talán a mezőgazdaság láthatja majd tökéletességének némi hasznát, de ezen is kevés lesz az áldás.

A tőkének nem lehet rendeltetése az elzárkózottság. Hivatása az általános jólét előmozdítása munkaalalom nyújtása által. A tőke gyűjtölni és féreltel munka. Igen elmes értelmezése a tőkének. Dicséretére válik a szellemes nemzetgazdáknak. Ebben a definícióban csak egyet felejtettek el megmondani, hogy kinek a munkája az; kinek a munkája van ott az uzsorások, az új milliomosok, vasszekevényekben összegyűjtve és féreltelve? Vajjon azok keresték-e azt meg

„Az én királyom: Petar kralj.“ Irtá: Kelemen Ferenc.

A falú legszebb házát, egy hosszukás, zöldre festett kőépületet, mely gögösen terpeszkedett a hegystornó templom közelében — a tüzrekl foglalták le maguknak. A »Schwera« tisztjei itt egykettőre fényes tiszt menaszt rendeztek be s esetenként dusan terített asztalok mellett, vigének és zenezóval pihenték ki a szerbiai visszavonulás rettenetes fáradalmait. A zöldház gazdája, egy jó módú »romac« s egész nagyszámú családja egy sötét lyukba menekültek a kissé toladó tüzrekl elől s itt gyanus sugdosással töltötték napjaikat. A tekintélyes szerémségi falú, melyben az örökléte felejtethetetlen retablirozás kellemes perceit átéltek, közel feküdt a Szávához s így a különben is szor nyelvet beszéző lakosság erősen a szávántúli »testvérek« befolyása alatt állott. Az ellenséges hangukatot a hadi szerencse hirtelen változása csak megerősítette s így érthető óvatossággal a körültekintéssel érintkeztek a majdnem teljesen megbizhatatlan néppel.

Egy decembervégi ködös este különös jóhangulat uralkodott a »Schwera« tisztjei között. Már a vacsora alatt is élénkebb volt a társalgás, mint a rendezés. Vacsora után pedig fokról-fokra emelkedett a jókedv. Míg végül az éjfél órákban tomboló »muri«-vá növekedett.

Megszakítás nélkül csörögtek a borral telt poharak; füstöltek a finom, illatos szivarok. A nagy szoba csak úgy visszhangzott jókedvű tisztek kurjantásaitól, majd meg kedves, vidalától, táncolók sarkantyupengésétől. Az arcokra kiült az alkohol jótékony pirja, a szemekben pedig pokoli fény ragyogott. Hébe-korba fel-felhangozott egy-egy foaszt, melyet hatalmas »zivio« k követtek. A sűrű, nehéz füst már egészen belepte a szobát. Az asztal fölött lógó lámpa már nem bírta szépszal s kétségbeesve sáhajlott egy kis tiszta levegő után. A nagy füsttengerben már csak elmosódott körvonalai látszóttak a mulató tiszteknek, kik dögylátszik egyetlen estébe akarták belefojtani lelkük minden bánatát. Odaát a piszkos kis lyukban pedig csendesen aludt a szorosan összeprésselt szerb család. Vagy talán nem is aludtak?

Ki tudja?

Talán ép arról beszélgettek, hogy mennyivel jobb volna a gyűlölt »vába« helyett, igazi szerb tisztek mulatságát tűrni.

Éjfélután lehetett, a mindig éber kakasok nagyot kukorékoltak a hideg éjbe, amikor a fardhatatlanul zajos, jókedvű tisztek, hazafias dalra gyűjtöttek, melyet ki-ki képességei szerint állva — énekeltek végig. A megható jelenet véget ért s utána újult erővel kitért a tomboló jókedv.

Hajnál felé oszladozni kezdett a társalgás,

csak egy pár »reggelig kítartó« cimpora vitatkozott az átátatott hesszú asztal mellett. Háborúról, politikáról vitatkoztak. Egy ilyen harcias »muri« után nem is beszélhetek volna másról. Véletlenül szóba került a gazda is. Többen az álmos tisztek közül a kémkedés gyantájával vádolták a mindig hallgató gazdát. Mások viszont azt állították róla, hogy Petar királynak személyes jó barátja.

»Na már erre magam is kíváncsi vagyok« szölt egy snajd hadnagy a gyors elhatározással az egész társaságot a vén szerbián kis szobája elé vezetve.

Hatalmas dörömbölésre csakhamar kinyílt az ajtó s az egész mámoros társaság betódult a gyéren világított kis lyukba.

Néhéz faágyon feküdt az ősz gasda a kérdő, nyugtalan tekintettel mérte végig a sokatlan vendégeket.

— Állj fel öreg szölt a hadnagy.

— Mit akarsz uram? kérdé nyugodtan a gasda.

— Ki a te királyod?!

— Tudod te azt uram!

— Ki a te királyod, beszélj!

— Mit kérdezed, jól tudod te azt uram!

— Mondd utánam: Az én királyom I. Ferenc

József.

teeti és szellemi munkájukkal, kiknél összehalmozva fekszik, vagy tapad-e mások ve-rejtéke, mások vére is rajta?

Ha valamely kiváló egyén kiválóságai bármelyikének segítségével vagyont szerez s annak egy részét, ahelyett, hogy elhárácsolja, félre rakja, hogy agg korában gondatlanul élhesse, gyermekeit nevelhesse és örökségül hagyhassa: ezt joggal nevezhetjük gyűjtői munkának, mert tényleg munka — takarékoságnak, vállalkozási szellemnek az eredménye. Ez a becsületés tőke.

De a háboruban szerzett nagytőkének nagyobb része nem ilyen uton jött létre. A törvények megkerülésével végrehajtott szédelgések, az állam és az egyedek kéréllhetetlen kikénközése, usztoráskodás és más galádások által óriási vagyon gyűlt össze egyesek kezében. Ezekért fog szántani velni a kamalokat fizető földbirtokos, izasztani munkáit az iparos. Ezekért keresik majd a tenger mélyéből az osztrigát, érik majd a tokaji hegyen az arany nektár. Ezekért fog elmerülni a tenger hullámai alá a gyöngykereső; fogja kockáztatni nyakát a kulfi, hogy az eheli fecskelészket a meredek azikla faláról letörhesse. Ezekért fogja fonnii selyemzálait a selymár. Ezekért fog fázni Kanada Öserdeiben a vadász, hogy bundájukra a cobolyt ölje. Pénzpocskolásuknak pedig még a fillérjeit is alig fogja látni a hasai ipar, melynek megerősítésén dolgozni azoknak a jóra való hazafiaknak lesz a feladata, akik a közjót szívükön viselik.

Sajnos, nincs elegendő eszközünk ahhoz, hogy az ebul szerzett vagyonokat mind elkobozhatnánk. Igyekezünk kell tehát legalább, hogy a pénzharcolás lelketlen módját ne engedjük tovább folytatni és tüszel-vessel kiírjuk a milliókra mohó uszora-fajzatot.

Adakozsunk az elesett hősök özvegyei és árvái javára!

Hadseregélyező Hivatal főpénztára, Képviseletének.

K Ü L Ö N F É L É K .

Honvéd-roham-nóta.*

Fel, fel, honvéd! Vindalra!
Döntő, dicső diadalra!...

— A »Te« királyod I. Ferenc József.

Ssikrázó szemekkel, ökölbe szorított kezekkel rivalt most rá a hadnagy:

— Az én királyom....

— A »te« királyod....

Az öreg megöszült »sremac«-ot lassankint legő pir borította el. Fáradt, görnyedt teste re-negni kezdett, mélyen besegett élénk szemeiben pedig pokoli fény kezdett ragyogni. Hozzá tartozói tövé dermedve bámultak a magából kikelt tisztre, amint ez újból ráförmedt a konok szerbre:

— Mondd, vagy agyonlőlek: »Az én királyom....«

Még be sem fejezte mondatát, mikor a hirtelen kiegyenesedő aggyantán, az izgalomtól fátyo-os, de azért határozott erős hangon felkiáltott:

— Az én királyom: Petar kraj! s aztán lebetetlenül lerogyott az ágyra. Megtérve szert, fél-vezetett életének utolsó fellobbanása volt ez a rallozás.

Huszonnégy óra múlva már a bitófáról hordá szét a zúgó téli szellő a fanatikus szerbián utolsó szavait:

— Az én királyom: Petar kraj!

1916. dec. 31.

Fel királyt! Fel basáért!
Fel véreink igazsáért!...
Golyó sissan... Gránát robban...
Cseng a fülünk... szivünk dobban...
Segíts Isten!... Csak előre!...
Gondoljunk a szebb jövőre!...
Sorsa két a strák aszánna.
Ágyában is rántalmna!...
Csak előre, mint az orkán!
S ha a magyar honvéd torkán
Kiszalad a rémos »Rajta!« —
Fut a gyáva oláh-fajta...
Előre!

A honvédek nincsen párja:
Világ első katonája!...
Galamb-aszid: nyugalmában;
Tigris-dühöd: haragjában!...
Nincs, ki véle szembesszálljon,
Rohamának ellenálljon!...
Kicsinytelék, nem ismertek:
De lónk kőni asért mertek!
Be ismernek már azóta,
Ha felség a magyar nótá,
Ha felség a honvéd »Rajta!« —
Fut a gyáva oláh-fajta...
S ha nem csipnák nyakon hátul:
Ki is futna a világból!...
Előre!

Ha felség a honvéd »Rajta!« —
Fut a gyáva oláh-fajta!...
S aki áll, hogy védekezzen:
Annak Isten kegyelmezen!
Annak, — ahány átok érte, —
Megfíszot a magyar érte!
Galád vére hull a rögre;
Rémleléssük az ordógre!
Szás élote, hogyha volna:
Szás élote mind kifolyna!
Szás halállal úgy lakolna:
Lelke se' jut a pokolba!
Pusztáljon az oláh-fajta!
Rajta, magyar honvéd! Rajta!...
Rajta!...

Ferke Ágost.

*Egy halálosan megsebesült poéta honvédtiszt batyu-dala. A költő szerint »olajafogyott mécses, mely fel-fellobog, mielőtt kialszik örökre!«

— Wolf dr. szabadságon. Wolf Béla dr. körorvos, egészségi okokból, négy heti szabadságot kapott. Wolf dr. a mult héten kezdte meg szabadságát.

— A tavasz kezdete. Már rég megszűnt minden rendszer a földteken. A világháború felfordított mindent fenekestül. Életünk módja átgyuródott, megváltozott a természet rendje, megváltozott az évszak rendje is. Nincs nyár, nincs rendes tél. S ha kitor, tombol mértéken fölül s tart határon túl. A tavasz is március 21-én köszöntött volna be a kalendárium szerint. A tavaszi éjnapegyent megelőzőleg egy-két napig tényleg ragyogó tavaszi idő-járást kedveskedett. De maga a tavaszi nap ragyogó napsugarak helyett bokáig erős hó-val mutatkozott be. A márciusi hó eltűnt ugyan még az nap, de azóta állandóan eszik s közben változatosság kedvéért havazik is. A földes gazda pedig, a barátságatlan idő fizikai kellemetlenségeitől eltekintve aggodalommal latolgatja ezalatt a szomorú időjárás esetleges súlyos következményeit, mert a tavaszi munka késik s ennek kapcsán nő-vekednek gondjaink s aggodalmaink a tavaszi termés honmentő kilátásai iránt.

— Adomány. Mesterich Aladar uradalmi tisztartó ismételtén 20 K-t volt szíves a Vörös Kereszt csáktornyai főkegyeletének adományozni, amiért ez uton is hátás köszönetét nyilvánítja az elnökség.

— Adófelszámoló bizottságok. A f. hó 13-án megtartott rendkívüli vármegyei köz-

gyűlésen a jövedelmi és vagyonadó, valamint a nyereségadó megállapítására hivatalos adófelszámoló bizottságokat alakítottak meg. E célból a vármegye területén a f. évtől kezdődőleg öt bizottság fog működni és pedig Zalaegerszegen, Nagykanizsán, Csáktornyan, Tapolcán és Keszthelyen. A közgyűlés mindegyik bizottságba három rendes és három póttagot választott; a bizottságok elnököt, valamint 3 rendes és 3 póttagot; zalaegerszegi pénzügyigazgató előterjesztése a pénzügyminiszter nevez ki. A közgyűlés Csáktornyára Mesterich Aladart, Polák Józsefet és Szabó Eleket választotta meg. A csáktornyai bizottság a csáktornyai, perlaki és alsólendvai járás ügyeit intézi el.

— Alispánválasztás. Az alispánválasztó közgyűlést a vármegye törv. hatósági bizottsága május 11-én fogja tartani. A választás a jelek szerint egyhangú lesz, mert az eddig felmerült ellenjelöltek hír szerint nem lépnek fel.

— Köszönetnyilvánítás. A Csáktornya-Vidéki Takarékpénztár 40. Gold Ferencné urnő 10 K-t voltak szívesek a helybeli izr. főegyletnek adományozni. Fogadják ez uton is hátás köszönetünket. Az elnökség.

— Meghívó. A Csáktornyai Széplő Egyesület holnap, március hó 26-án délután 3 órakor a község háza nagytérmeben közgyűlést tart, melyre a tagokat tisztelettel meghívom. Csáktornya, 1917. március 20-án. Tóth István elnök.

— Adomány. A Csáktornyavidéki Takarékpénztár a helybeli önkéntes tűzoltóegyletnek 50 K-t, a szegényalaprak ugyan-csak 50 K-t adományozott, melyért az egy-let parancsnoksága, illetve a városi előjáróság hálás köszönetét nyilvánítja.

— Pályázat. A csáktornyai izr. főegylet a Schwarz Jakab rabbi alapítvány 40 K-t kitévő egy évi kamalát egy csáktornyai szegény izraelita leány- vagy fiulanulónak, aki akár Csáktornyan, akár másutt valamely közép- vagy felsőiskolát látogat, folyó évi április 8-án kiadja. Felhivatnak a pályázók, hogy születési s iskolai bizonyítvánnyal felszerelt kérvényüket folyó évi április hó 1-ig a főegylet alulírt elnökénél nyujtsák be. Csáktornya, 1917. március 19-én. Wollák Rezsőné elnök.

— Állandó mozi. A Rákóczi-utcai állandó mozgó színház mai előadásainak műsora: Hadi híradó: »Fonnyadt babérok« (társ. dráma 4 felvonásban; Schmidhüssler regénye nyomán); »A perfekt szakácsnő« (vígját. 4 felv.). Jövő szerdán Jókai Mór híres regénye: »Mire megvénülünk« kerül színre, mely érdekes film multkor, a mozi bezárása miatt, az előadásról lemaradt.

— Népfelkelők bevonulása. A hivatalos lap közlése szerint április 16-án be kell vonulniok a népfelkelő szolgálatból végleg elbocsátott, 1867—1899-ben született összes magyar állampolgároknak, ha a pótszemlén vagy felülvizsgálaton fegyveres szolgálatra alkalmasoknak bizonyultak. Ugyancsak április 16-án vonulnak be az 1872—1891 közt született azon népfelkelők is, a kiket a pótszemlén vagy felülvizsgálaton fegyveres szolgálatra alkalmasoknak találtak.

— A postai csomagfeladás korlátozása. A postaigazgatóság elrendelte, hogy a postai csomagküldemény torlódásra való tekintettel a postákon. csütörtöki napon, a magáncso-

magok felvétele szüneteljen. Kivétel alá esnek a hivatalos, gyógyszer, sebészeti eszköz, kötszert, élester, vetőmagvakat s készpénzt továbbító csomagok. A korlátozó rendelet bizonytalan időre szól, míg a rendkívüli viszonyok tartanak.

Felvételi pályázat. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. Miniszter Urnak 8159. sz. rendelete értelmében az 1917/18 iskolai évre a csáktornyai m. kir. áll. elemi népiskolai tanítóképző intézet I. osztályába összesen 38 növendék vétetik fel és pedig teljes fizetéses helyre 7, féldíjas helyre 14, ingyenes helyre 3, készpénzsegélyes helyre 7, segély nélküli bejárónak 7 növendék. A teljes fizetésesek 50, a féldíjasok 25 K-t fizetnek havonként köztartásdíj címén az intézet pénztárába. A készpénzsegélyes havonként 25 K ösztöndíjat kap. A kérvényhez a következő okmányok csatolandók. 1., születési bizonyítvány, 2., iskolai bizonyítvány a megelőző évről és a f. é. értesítő, 3., tiszti orvosi bizonyítvány a folyamodónak a tanítói pályára alkalmas voltáról, 4., segélykérés esetében hiteles községi bizonyítvány a szülők vagyoni állapotáról s a kiskorú gyermekek számáról hiteles családi kimutalás. Csak oly éptestű és zenei hallással bíró tanulók vétetnek fel, akik 14 életévüket már betöltötték, de 18 évesnél nem idősebbek s akik a polgári vagy középiskola 4-ik osztályát sikeresen elvégezték. A végleges felvétel az intézeti orvos véleményétől s az ének-hallásbeli vizsgálat eredményétől függ. A vallás- és közoktatásügyi m. kir. Miniszter Urhoz címzett folyamodványokat az előírt okmányokkal együtt 1917. május 31-ig kell a csáktornyai m. kir. áll. el. népiskolai tanítóképző-intézet igazgatóságánál benyújtani a folyamodó lakóhelyének, az utolsó posta és vármegye felülnötetésével. Csáktornyan, 1917. március 25 én, Zrínyi Károly igazgató.

Árdragítás nélkül milliomos csak az osztálysorsjáték által lehet, ha a most kezdődő sorsjátékhoz megrendeli 91562—91565-ig 4 egymásután következő szerencsés szám-sorozatot, mely számok kizárólag a **MAGYAR BANKEGYESÜLET** Rt.-nál, Budapest, VI. Teréz-körút 27. kaphatók. Az egész sorozat ára 6 korona. Póstacsekket ingyen küld a bank. Ezen sorozat számai eddig nagy nyeresémet nem nyertek, úgy hogy most annál fokozottabb nyeresési esélyük van, mivel a statisztika bizonyítja, hogy a nyeremények mindig más és más számra esnek. Egyes sorsjegyek is rendelkeznek: $\frac{1}{2}$ = 150 K. $\frac{1}{4}$ = 3— K. $\frac{1}{8}$ = 0— K. $\frac{1}{16}$ = 12— korona.

A siketnéma kaposvári intézete I. osztályába az 1917/8 ik tanévben tizenöt siketnéma növendék vétetik fel. Pályázhatnak Somogy, Zala, Baranya és Tolna vármegyékben tartózkodó 7—10 éves siketnéma vagy később megsiketült gyermekek. A kérvények legkésőbb f. évi május hó 20 ig a kaposvári siketnéma intézet igazgatóságához küldendők be. A szegénysorsnok ingyenesen vétetnek fel. Egyéb felvilágosítással ugy a községi és körjegyzőségek, mint az intézet igazgatósága szolgál.

A nyári időszámítás. A kormány rendelete szerint április 16 ától szeptember 17 ig a nyári időszámítás életbelép. Az említett napoknak alább megjelölt órái közé eső időtartamra nézve akként módosul az időszámítás, hogy az új időszámítás a jelenleg általánosan használt egységes közép-európai időszámításhoz képest egy órával (60

perccel) előbbre lesz. Az új időszámítás az 1917. április 16. napjának — a jelenlegi időszámításban kifejezett reggeli 2 órával veszi kezdetét, amely ehhez képest már 3 óráként jelölendő meg és a 1917. szeptember 17 ik napjának reggeli 3 órájával ér véget. Eszerint az 1917. szeptember 17-én a reggeli 2 óra megjelölés kétszer jelentkezik, miért is az első, amely az új időszámítás 2 órájának fog megfelelni, 2 A-val, a másodikat pedig, amely a jelenleg érvényes időszámítás 2 órájának fog megfelelni, 2 B-vel kell megjelölni. A rendelet hatálya kiterjed a magyar szent korona országainak egész területére.

Uj postabélyegok. A magyar királyi posta újrajza 50, 75 és 80 filléres, továbbá 1 és 2 koronás postabélyegeket bocsát forgalomba. Az új bélyegok rajza keretből és belső képből áll. A kép keretrajza vonalazott alapon magyar díszítványokkal kitöltött oldalalécekből álló téglányalaku négyszöglet ábrázol, felső részén ivalakban hajlott szalagdíszszel, amelynek ötlet alapjáról a M. Kir. Posta, az alsó lécc közepén levő táblácskának sötétalapú mezejéből pedig a Filér, illetve a Korona szó fehéren tűnik elő; az alsó bal- és jobb-sarokban négyzetalaku táblácskák sötét mezején az 50—50, 75—75, 80—80 és 1—1 és 2—2, a fillér, illetve a korona értékét jelző arabs számjegyek fehéren láthatók. A keretet betöltő kép az előtérben a Duna tükre, hátterében az országházat ábrázolja.

I R O D A L O M.

Irodalom. Nemcsak érdekes, de értékes füzet jelent meg a piacon, melyet Kelemen Ferenc, tart. főhadnagy írt s Légrády testvérek kiadásában jelent meg a napokban Budapesten. Kelemen Ferenc füzetéről, mely »Az első tüz s egyéb háborus rajzok« címen hajtja el a sajtót, felesleges dicsőírádákot írunk, mert lapunk olvasói előtt nem ismeretlen az ő tolla. Számos tárcát és verset közöltünk már tőle, amelyeknek minden sora lapunk díszére vált. Nemcsak háborus vonatkozásokról fogva, melyeket a szerző átélt, hanem a ragyogó stílus folytán is, melyek Kelemen tárcáit úgy magyarosságuknál, mint élénkségüknek fogva, mindenkor kellemes, szórakoztató, lelkesítő olvasmánnyá tették. Ez a hang vonal végig a könyvön is. A benne közölt 30 elbeszélés nem a fantáziának, hanem az átélt igazt, heves események, épiződik világos előadásának a remeke. A hadiesemények hazafias érzések megszemélyesítői azok s méltók nemcsak a megörökítésre, hanem arra is, hogy minél szélesebb körökben olvassák mint a magyar vitézség, mint a magyar hadi dicsőség trófeumait (A könyvnek 3 K az ára s kapható szerzőnél Belovár, Dimitrijeva u. 13. sz. a.).

C S A R N O K.

Mire megvénülünk.

(Jóknak filmre került regényének rövid kivonata, négy felvonásban, a mozi előadás alkalmából.)

Az Áronffy család minden férfi tagja öngyilkosság folytán halt meg. Áronffy Lőrincz is még heidelbergi diák korában amerikai párbajt vívott egy Sárkölygyi nevű osztálytársával és közeleg a haláridő hogy végezzen magával. Egy éjjel családja holtan, állott fölvel találja szobájában. Az özvegy gyermekeit pozsonyi rokonainál helyezi el. Loránd, az idősebb fiú, Bálnokházy tanácsosokhoz kerül, míg a fiatalabb Dezső, Fromm pákmeisterhez. Fromm leánya Dezső helyére az Áronffy családhoz kerül. Áronffy Loránd nemsokára a szerelmes Bálnokházy né hálojába kerül.

Loránd titokban az országgyűlési hírlapot

szervezeti egyenébány diáktársával, köztök a piperek Gyály Pepivel, ki később feljeleni őt a hatósággnál, mint főbűnöst. Loránd a tanácsosnótól Dezsőre a feljelentésről és amerikai párbajt vív Pepivel. Dezső jelen van a párbajnál, de azt hiszi, hogy csak ártatlan sorshuzásról van szó. Lorándnak tiz év leforgása alatt meg kell halnia. De most menekülnie kell! A határon utoléri öccse és megéri Lorándnak, hogy tiz évig nem tess említsd hollétéről. Loránd menekülése közben egy öreg cigány támadása elől megment egy nőt, aki Topánydyhoz veteli. Topánydy távoli rokona és volt osztálytársa Loránd apjának. Nem is sejtji, hogy barátja fiával áll szemközt és Tátrai Bálint néven felveszi őt ispanánk. Bálnokházyék közben anyagilag tönkrementek és a volt tanácsosok leánya Melanie, Topánydyhoz kerül. Cypra, akit Loránd megmentett, tudja, hogy ha Melanie megérkezik, Tátrai már nem törődik vele. Melanie tényleg nem ismeri fel Lorándot és a két fiatal nemsokára titkon eljegyzést köt. Topánydy tudja, hogy Loránd szereti Melanie-t és végrendeletében minden vagyonát Melanie hugará és annak jövendőbelijére hagyományozza. Cypra még mindig nem tudja feladni Lorándot és minden módot felhasznál visszahódítására.

Nemsokára megérkezik Bálnokházy né és fel-fedi Loránd kiletét Topánydy előtt. A Melanieval történt eljegyzés természetesen felbontatik, mert megérkezik igazi vőlegénye. Gyály Pepi, hogy figyelemtesse Lorándot a tiz év leteltére. Meghívja őt Szokolnára, hogy megünnepeljék elválásuk tiz éves évfordulóját. Szokolnon megjelenik Dezső is menyasszonyával, Fannyval és várják Loránd megérkezését. Már együtt van a terebemben Topánydy, Loránd, Dezső és Gyály Pepi, Gyály Lorándnak azt ajánlja, hogy próbáljanak meg töltött pisztoly csövéből bört inni. Sorsot huznak, ki igyék előbb? Dezső most felmutatja a tizévelölti két cédulát és megmutatja, hogy mindkettőre Loránd neve volt felírva. Pepi megalázva hagyja el a helységet.

Ezalatt az otthonmaradott Cyprához belopdók egy cigányasszony és megmondja neki, hogy szerelmesnek szive megint hozzá fordult, ha éjjelkor leszakítja és cserébe ülteti azt az ágat, amelyen a főlemile dalol. Megérkezik Szokolnról Loránd is, hogy magával vigye Cyprát. Éjjel Cypra kilopdózik a kertbe, hol a cigányok megtámadják és saját apja — az öreg Kandur, ki őt az uton megtámadta — szíven szorja őt. Heves lövöldözés támad a cigányok és Topánydy emberei között. Loránd és Kandur verekednek. Kandur a hát végén levő meszes gödör felé cipeli Lorándot. Rövid tusa s Kandur minden ízében érve, mászik ki a meszegödörből és rohan Sárkölygyhez, ki nem ereszti be. Bevallja, hogy Sárkölygyi bujtotta őt fel és mire a pandurok Sárkölygyhez érnek az már önkézzével végeztetett bűnös életének.

Topánydyknál, Loránd karjai között, haldoklik Cypra és mikor az utolsó csókot leheli szerelmese ajkára jön a huszár és hirdeti Topánydynak, hogy Sárkölygyi végeztet magával. Dezső és Fanny pedig tovább élnek boldogan. Ki tudja mire vőntülünk meg?

Szerkesztői üzenet.

V. I. Hirtenberg. Utána jártunk kérdésnek, hogy hitelérdemlőleg felvehessünk. Hát bizony kérdése postahivataloknak igazuk van, amikor az élelmiszereket tartalmazó csomagokat nem továbbítják. Mert szigorú rendeletek vannak arra nézve, hogy idegen országba, tehát Ausztriába s így Hirtenbergbe sem továbbíthatnak oly csomagokat, melyekben többek közt füstölt hú, dijonóhús, szalonna, hály, liszt s az abból süttött kenyér, bab, borás, lencse, kávé, szappan foglaltatik. Önnek valószínűleg ilyféle élelmiszereket szánhatok, mert másfélté nem is igen küldhetnének. Nem értjük tehát, hogy más postahivatalok továbbítják az ily csomagokat. Mert a kereskedelmi miniszternek erre vonatkozó rendelete az egész országba szól — kivétel nélkül. Mert a rendelet így szól, sehová sem fordulhat orvoslásért.

Z. Gy. Margittán. A lapot újból rendezés megindítottuk. Bár nem tudom, nem fog-e ismét panaszkodni annak elmaradása miatt. Mert eddig is mindig küldtük. Az allegoriat közöljük. Üdvölet!

Szeretettelapománnyakat kér a Hadsegélyező Hivatal!

Átvételi különítménye, IV. Vácutica 38 sz.

Sve pošiljke, kaj se tiče sadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika u Csáktornya.

Izdateljstvo:

kajizara Strauss Sándora kam se predplate i obznane pošiljaju.

na hrvatskom i mađarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: svaku nedelju.

Pređatna ošna je:
Na čelo leto . . . K 12—
Na pol leta . . . » 6—
Na četvert leta . . . » 3—
Pojedini broji koštaju 30 fill

Obznane se galing pogodbe i fa. računaju.

Ođgovoral urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Glavni urednik:
MARGITAI JÓZSEF.

Izdatelj i vlastnik:
STRAUSZ SÁNDOR.

Burađnik:
SRÁY FERENCZ.

Velika buna u Rusiji.

Ruskoga cara su odtirali. - Ruski ministri u reštu. - Mihalja nadhercega, carovoga brata hoćeju za cara postaviti. - U Petrogradu su izmed pobunjenikov trijezere vumorili. - Četiri jezero redarov su pobunjeniki zatukli u Petrogradu. - Vnogi staroga cara Mikloša hoćeju nazaj, zbog toga su u mnogih mjestih nove bune.

Kak stojimo na bojnom polju?

(M. J.) Jako važni i znameniti događaji su se pripetili u prošlim tjednu. Buna je puknula u u Rusiji, koja je cara i celu vladu odtirala. Ministre su u rešt zapri, car je pobjegao, caricu straziju, novi ljudi su korman u svoje ruke uzeli, jedna stran vojske s pobunjenikom drži, carsku palaču su pobunjeniki prevzeli, četiri jezero redarov zaklali.

Ova važna pripećenja su se samo 15-ga marciuša zeznala, ar je novi ruski korman sve poste u svoje ruke uzeli i niti brzjave, niti pak liste nije iz Rusije u pustili. Trgovci iz tuđjih zemljah su nekak iz Rusije pobjegli, oni su najprvič glase donesli, potlam za četiri dnevo je novi korman svoje brzjave u svet pošiljal, takve, kakve su za njega sposobne i dobre bile. Iz ovih znamo, kaj znamo od ruske bune. Ali kaj se je pripetilo i kak se je pripetilo? i kaj bude se još pripetilo? — to si samo premlisati moremo, ali istinu nebudemo još nafriškoma znali.

Buna se je 10-ga marciuša počela u glavnom varašu Rusije i to zbog toga, ar su se car i njegvi ministri navoljili tabora. Previdli su, da nemreju dostignuti ono, kaj su hoteli, tojest podjarmljenje naše i nemške domovine, zavzetje Turske i Konstantinopolja. Previdli su, da oni zbog engleza peljaju svoje ljudi na mesnicu, u tabor, dok doma puk gladuje. Kajli je vekska strana dume, tojest ruskog orsačkog spravišća za dalješnji tabor bila, car i vlada su respustili duma i nekoje ablegate takaj i zapri.

Medtem je vno go jezer težakov, koji su u fabrikah delali i drug: siromaskeši ljudi u Petrogradu, u Moskvi i u drugih vekskih varaših, koji nisu mogli do kruha doći, su počeli nemirni biti i pobunjavati se, štacune i magazine rezdirali, vužigati, robiti. Redarstvo i vojničvo je reda hotelo napraviti, ali pobunjeniki su se suprotstavili, oboruzili se, na vojničvo počeli streljati. Redarstvo i vojničvo je svoje oružje počelo hasnuvati, pak je na puka streljalo.

Samo u Petrogradu su ober tri jezerov ljudi postreljali.

Med tem se je najveksa huncvuterija, kakva je samo moguća, napravila. Gđa se je gladujući puk pobunio, stali su na celo pobunjenikov oni, koji su s vladom, pak carom nezadovoljni bili, pak su oni vodili siromaskeši i gladujućega puka proti caru, proti vladi i proti redu i zakonu. A mešter svih ovih bil je englez, tojest njihov, u Ruskoj stanujući minister, ar svaka država ima svojega ministra u tuđjih orsegov, kojim je dužnost posle svojega orsaga u tuđini braniti. Ov englezki minister Buchanan zvani, gđa je videl, da se ljudi pobunjuju, pak da i vno go ablegatah dume s njimi drži, i on se je pridružil k pobunjenikom i stihla njihov vodja postal. Peneze za vodje je englez dal. Takvo samo englez more napraviti. Englez se je zbog toga mešal u stvar, ar je strahom bil, da bude rus s nami, pak s nemcom mir napravil. To bi se i na frškoma i pripetilo, ar su gladujući pobunjeniki u celo ruskoj državi za kruh i za mir kricali.

Kak se iz toga vidi, pobunjenike su oni u svoje ruke dobili, koji s englezom držiju i koji su za dalešnji tabor.

Prošju nedelju su glasi došli, da se je car moral zahvaljiti i da su za novoga cara njegovoga brata Mihalja nadhercega postavili. Bivši car bude moral iz orsaga od ti, ili ga zapreju, ili ga vumoriju.

Ali ovoj strahovitoj komediji i lopovštini još nije konec. Gladujući ljudi nisu hoteli cara iztirati. Oni su steli, da bi taboru kraj bil, pak da bi kruha dobili. Novi car, pak nova vlada jim takaj ne bude mogla kruha dati, tabora pak nećeju dokončati. Ako bude pobunjeni narod previdel, da su ga vkaniili, bude se proti onim podigel, koji su ga zapeljali i onda bude strahovito naplatil onim za sve huncvuterije njihove.

Na novoma smo opet glase dobili, da nadherceg Mihalj neće carstvo prijeti. U mnogih mjestih Rusije su još za staroga cara, zbog toga se rusi med sobom tućeju. Čela vojska takaj nije za novu vladu, nego vno go s Miklošom, starim carom držiju.

Buna se nije još dovršila u Rusiji. Kaj se ripeča u toj velikoj zemlji, od toga nemremo sigurne glase dobiti, ar ruska vlada nekakve liste niti brzjave neće iz svojega orsaga u pustiti, da se nebi istinita ripećenja zeznala. Kak je goder, ali to je sveta istina, da pri našim neprijateljem jako zlo mora iti i da za nas morti niti nije bez haska, ako se naši neprijatelji med sobom svajuju i ako se med sobom tućeju. Morti bude se zbog te velike, ruske bune brže dokončal tšhor?

Bar bi tak bilo! Ali za to smo mi i naši savezniki s našom vojskom u redu i na sve pripravljani; puške naše su nabite, a bangneti oštri.

Na bojnih frontih nikaj znamenitoga se nije pripetilo u prošlim tjednu.

Scesa plana.

U prastara vremenah još, bila je klisura nad selom Brand u Vorarlbergu najliepša alpa na daleko i široko, glasovita u celo j zemlji radi svoje plodnosti travom: za pašu za krave, koje onde kroz celo leto vreme ostaju gore na alpah, a tek u jesen dođu domov, gde ostaju kroz zimu. Anda je u Majušu mnogo krava, veselo rođječa, gzdavo svojim zvoncom na vratu stupala vuz brieg gore u alpe, pak je do jeseni mnogi cent sira i kak zlato zutoga putra se donesel u dolinu dole. — Prema tomu su mnogi pastiri i pastirice, tako nazvane sehnerice u alpah postajale od godine do godine bogatije; ali mjesto da su Svevišnjemu darovatelju za sve dobro bili zahvalni tim, da bi svojim izobiljem bili siromake podupirali, oni su razuzdano i nemertučljivo živeli a sirote proganjali: oni su svakog dana obslužavali gostbe te su se opijali i obiestni postajali, dapače je njihova prevzetnost tak daleko išla, da su se sa kruhom, božjim darom nahitavali, loptali.

Ovakovo grišno življenje ozlovoljilo je konačno i pređobroga nebeskoga oca, pak si je on preduzel grišnike izprobat, jeli pak su svi pokvareni i kaštige vriedni.

Anda vzeme spodobu staroga btežljivi-

voga siromaškoga muža te se na jedan krat postavi sa debelom batinom u alpah med pastiri i sehericami, sa drvenom maslenkom privezanom u pojaau, kak to idu po prošnji siromašni ljudi, koji više nemogu nikaj zaslužiti, pak iže od kolibe do kolibe proseć u ime božje zlicu masla ili sira ili barem komadić kruha.

Ali ovi lebudikakvi, nemilosrdni, alpinski sluga i deklese, vidivši nevolju svojega bližnjega, nisu se pustili smesti u svojih bezbožnih vese licah. Umjesto da su mu kakvu i najmanju podporu pružali, hitali su za njim kameaje te su ga med divljem smiehu protierali od sebe. Niekogi izmed njih su dapače nahustili divljega bika na njega, pak niti onda nisu u se došli, kad je to strašno živinče, sluteć veličanstvo božansko, na jedan krat pitomo kak ovca postalo, te je tomu skrovnomu Gospodinu ruke lizalo, miesto ga napadalo. Je, nieka pod-puno pokvarena dekla, je svoju zločestocu tako daleko tierala, da je tobož iz milosrdja, staroga prosjaka maslenku nečistemi kravskemi odpadci napunila, a samo gore tankom naslagom masla dopunila te mu onda med obćim izsmiehavanjem predala veleć, da si stari nieka doma samo fine kolace izpeće.

Dragi Bog, komu nikaj nije skrovno, je dakako taj pakleni čin nemorutne dek-lese opazival, ali nije niti rieći rekel, samo ju je onak znamenitim pano govorećim pogledom pogledat i dalje otišel iskat, jeli pak na celiuh alpah nebude niti jednoga dobroga čovieka našel.

I izbilja, kad je do zadnje kolibe došel, te je svoju skromnu prošnju u ime Majke božje izrekel, našel je milosrdne ljude, koji su znali, da je bogatstvo za to na svietu, da se nevolji pomaže i na sve strane pot-rebnim milosrdnost izkazuje.

U toj kolibi je najme stanoval jedan starački par, koj je već puno sniega na glavi imal, ali u prsih srdce toplo.

Čim je taj siromaški prosjak, za koga su ga držali, svoju prošnju izrekel, odmah su ga prijeli u svoju kolibu, nametali na s tol sve jestvine, koje je na alpah moguće zmoći, to je mlieko, sir, puter, te su liepo uljudno, prijateljski nagovarali i siromaku našli, da samo nieka od svega uživa i Bog mu blagoslovi, a k tomu su se trsili liepimi riećmi ga iz zle volje, koju su mu pastiri i dekte zadale, u dobru volju spraviti i barem malo samo na smieh dotierati.

Starac se nije dal puno nagovarati. On je junacki posigal u zdelu, dakako samo za to, da ljubeznive starce neuvriedi, a kad se je nahranil te po miestnom običaju zlicu u crvenimi nitjami prepleteni stolnjak obrisal, pripoviedat je, kako su po ostalih kućah i kolibah bezobrazno, bezobzirno i grubo šnjim postupali te ga izsmiehavali.

I nut, u pripoviesti s onom senericom, koja mu je u maslenku kravsko balegu metnula i maslenku zamazala, navrele su slusajućoj starici snze na oči i ona neopaženo ostavi sobu, te vzeme nečistu maslenku sobom k zdencu, gde ju liepo opere, piestkom iz nutra i van izriblje te onda ju u podrumu napuni liepim finim maslom do gore, koliko je samo vlezlo.

Kad pak je žena natrag u sobu došla sa svojim darom u maslenki, dignul se je sa svog sedela stari neznatni prosjak u preko čoviečanskoj veličini, i na jedan krat

je tu stal poštovani starac zaodenut crvenim u zlato vesenim kepenjkom, dugom jedom bradom te su se od njega odbijali, vrhunaravski svielti traci, tak, da su se do-bri starci pred vrhunaravnim pojavom na koljena hitili i sklopjenimi u vis dignutimi rukami pričeli moliti.

Razsrdjeni pako nebeski starac veli:

»Miera blaznosti i zlodielu na ovoj alpi je danas svoj vrhunac dostigla i anda od-vračam ja moje blagoslivajuće lice od nje pošto nisam na njoj našel toplo čuteća sr-dca. Kajti anda na celoj visini nisam našel u senerskom pućanstvu srdca za siro-tinju, već samo srdca zdena i tvrda kak ka-men, to onda nieka ova alpa postane još danas kamenom i ledenom pustarom na viekivečna vriemena. Nikakov korenček više nieka netiera na toj do sad bujnoj zemlji i nikakova travica se nieka nezeleni, nikakov cvietek se nieka neveseli suncu i nikakova živinica nieka tu nenajde pašu. Ova alpa, na kojoj je život bujno uspieval tak, da se je na nevolju moglo i moralo zaboraviti, nieka se od danas zove »alpa smrti« do kouca vieka.

Vas pako dragi starci blagoaljiivjem sretinom i kriepostjom starostju te poslie toga tieslesnog putovanja ovde, nebeskim blaženstvom, jer ste samo dobro činili siromakom, a nikada se niste izsmiehavali iz nevolje sirotinjah.

Biezite od ovud, da vas približavajuće se skvarenje ovde nezaleće te skupa sa griešnim ovdašnjim narodom neprogutne!

To izrekavši, nestalo ga je.

Anda su starci sve svoje stvari poku-pili te su se zajedno sa svojom marhom, u sredini lieta, bilo je samo Jakopljevo, od-selili iz alpah gore, dole u dolinu. Alpinci, to jest seneri i senerice su je izsmiehavali, da sad, kad je paša gore najsoćneša, oni s marhom odbadjaju.

Još su bili na putu u dolinu, kad se na jedan krat digne u zraku strahoviti sum i mećava, a dole javkanje i plač, posvema crna noć prikrije cieloga briega, musikajuće se striele samo su križ kraž letele iz ob-laka u oblak i strašnom grmljavinom opet u zemlju dole, kak da je došlo vrieme sud-njega dana, konca svieta.

A i bilo je tak, za sve one, koji su još gore u alpah bili; jer kad se je tmina počela trgati te je za nekoliko urah se pričelo po malo razsvelljivati, onda je bilo vi-deti, da cieti finom pašom ploden brieg je postal ledena sniežna pustara, gde neraste niti cviet niti trava, te se jedan diel te pus-tare, od onda, pri svih ondešnjih stanovni-kih i po celoj okolici naziva: mrtve alpe, a tim imenom je prikazuju sve veće mappe, pak se anda mogu videti i na svih zemljo-vidih po školah.

Ogromni zimski orijaš je alpe zaposed-nul. Odavle on razprostire svoje gospodstvo nad punom naroda dolinom. Sime se sr-dito potegne, kad ga pastir protulietje i se-ner l'eto napadnu i potuku.

Tu onda čući u samoći, žalostan nad gubitkom svojega gospodstva, pak žalostno gleda iz ledene visine u plodne doline gde vlada gibanje, oranje, kopanje, sisanje i ve-selo ufanje na veselo pospravljanje.

Svaka okolica ima svoju pripoviest u puku, pak sam ovu, koju sam čul baš u dolini od »Todten—Alpe« kako sam ju ovde

na horvatski prevel s »mrtvom alpom« svo-ovde priobčil i čitajućemu obćinstvu Med-jimurja.

Em. Kollay.

Jeden vitež.

Bukovazsky Ferenc, pri jednom kano-nerskom regimentu, vu šestoj talijanskoj of-fenzivi, druge batrije zapovednik je bil. Čela batrija od početka iz šest štukov je stala, ali pred ofenzivom četiri dane tri štuki tak su već znucani bili, da su je na popravek morali poslati. Poleg toga 1916 ga leta au-gustaša 16 ga batrija je samo stremi štuki ostala.

Izmed ovih treju štukov dvém je Te-mesváry Pal lejtnant bil zapovednik, komu je to zadaća bila, da proti Podgori jurisane talijane iz boka stréla. Tretji štuk je odo-vud na zapad stal, tomu je Bukovazsky »tüz-mester« bil zapovednik i on ga je ravnal.

Ov štuk već prvi dan ofenzive augus-tuša 16 ga vu najvećšom ognju bil, ali tak dečki, kak i Bukovazsky slavno i vitežki su zdržali vu velikom ognju pri svojom štuku. Niti na jednu minutu su nē postali s de-lom i neprijatelju velikoga kvara i zgubička su delali.

Kad je već municija menjkala, Bukov-zsky brinil se je, da municiju preskrbi, po-kehodob pak vu strahovitnom ognju niti réc je nē mogla od toga biti, da odraja stoje-ćega stellunga municiju preskrbiju. Bukov-zsky polovicu dečkov je k onim dvém štu-kom poslal, koje je lejtnant ravnal i koji su već tak zereći bili da više nēje bilo moći iz njih strélati. Vitežki dečki vu strahovit-nom ognju bez postanjka su nosili muni-ciju. Kad su talijani spazili, da samo ov jed-en štuk je vu postu, čeloga ognja su proti njemu obrnuli.

Vitežki »tüzmaster« sad je samo na to jako pazil, da nebi i njegov štuk se pok-varil. On je moral sam braniti sad čelu li-niju. Sreća mu je postuzila i kanon mogel je delati pod jednoma, k tomu pak je još nikakvoga zgubička imel. Kak važna stvar je vu ovom nevarnom vremenu bil ov jed-en kanon, to taki budēmo viditi. Potlam pred velikom talijanskom moćjom naši pe-šički vugnuti su se morali i počeli su po-malem nazat se vlećti.

Ali tam je bil Bukovazsky tüzmaster svojim kanonom, vitežki je zdržal vu stel-lungu i branil je pešičke, kad su počeli na-zat iti. Rajši bi bil smrt podnešel za domo-vinu, nego bi vu ovom nevarnom položaju mesto svoje ostavil bil, ili pak se predal.

Popoldan ob šesti vuri već od tri strani je obkoljeni bil kanon i već se je tak vidlo, da svi skupa i s kanonom vu talijanske ruke dojdeju.

Bukovzsky tüzmaster sad je pokazal, da je čeli človek. Hitro je nekojega pešič-koga, i nekoje officirake sluga skup pobral i s njimi je nazat zbil talijane, koji su već do kanona došli.

Kanona pak je na sredin púta spravil i čisto s bliza strahovitno je počel strélati vu talijanske čopore, koji su po putu proti kanonu šturmati počeli. Talijani ovdi nez-mernoga zgubička su imali.

Vu ovom hipu jeden granat potrl je lévoga kotača i slogo nakaj se čila. Bukov-zsky još je nē štel mesto ostaviti. Kotača hitro su nekaj popravili i opet su počeli strélati kak su samo mogli. Samo tak je

bilo moguće neprijatelja zastaviti. Poldrugo vuru je ova borba trajala, doklam su viteški kanonéri pomoć dobili. Kanonéri do zadnjega granata su strélali. Čev je već tak vruća bila, da granati su skorom već vu čevi eksplođeráli i stém još vu zločestom položaju su bili viteški kanonéri.

Ali sad je već neprijatelj odnemogel i popustil je šturmanjom, k tomu pak 1800 talijanov hitilo je doli oružje i predali su se. Već tak šeststo mrtvih talijanov je ležalo na putu pred kanonom, kakti nemi svedoki strahovitnoj borbi i onomu poslu, kojega je ov dan Bukovasky tšmester napravil.

Ovomu kanonu je moći zahvaliti, da na večer ob osmi vuri naši pešiki mogući su bili svoje ostavlene stellunge nazat zadobiti. Slavno su dičili kanonère, najmre pak Bukovasky tšmestra. Po noći dosta municije su prebavili i v jutro je opet kanon na svojem meatu stal i pozdravil neprijatelja.

Soldacko zapovedništvo nje se spozabilo svrhu vitežkoga tšmestra. Oktobra jednajstoga dobil je veliku zlatnu medaliju. On je bil prvi, koj je vu ovom regimentu prvu zlatu medaliju dobil.

Daj mu Bog, da vu zdravju ju bude mogel nositi.

Ruska revolucija.

— Car se je zahvalil. Iz Londona je došel prvi telegram, da se je car zahvalil i Mihaly Aleksandrovič nadhercega su imenuvali za namestnika.

Protopova ministra i Stürmer ministerepredsednika su zaklali.

Uzbuna je svrhu toga nastala, da su nekoje težačke vodje vlovili i vu rešt zaprli. Sad su već kozaki i policajci se zmješali po vucicah međ uzbujeni narod. Kozaki su na narod strélali, ali već je nē bilo moći revoluciju zastaviti. V subotu Szentpétervar već je tak izgledal, kak hojno polje. Velike bitke su po vucicah bile i vno go krvi se je preljal. Kozaki vu više mestah su napomč bili narodu. Kozaki sami su zaklali oficire kak su jim zapovedáli strélati na narod. Stürmer i Protopov ministrov mrtvo tělo na falacke su rezčehali.

Iz Rusije takvi glasi su došli, da je car svojim dvorom pobēgel. Drugi glasi opet tak govoriuju, da je na bojnom polju. Carica pod čelom bunum je vu Carskoje — Selo bila.

Ministre sve su polovili i vu rešt zaprli. Još nje znati, kak se je car zahvalil, samo tuliko znamo, ako je trinajst lēt star sin Alexej nastal car, onda doklam puno doben bude, Mihaly Aleksandrovič bude namestnik.

Mihaly Alexandrovič je brat II. Mikloš cara i 1878 ga leta se je rodil. S bratom nje bil adobra i za mlada nje vu Rusiji stanual. Pred šestimi lētmi vu Beču je jedno dovicu ženil i poleg toga car ga je zatajil. Pred dvemi lētmi su se podobrikali.

Ruski vekši varaši kak je Moskva, Odesa, Karkov, Kasan Kronstadt takodjer su k buntarom prestupili. Cyril nadherceg, Brussilov i Alexejev generali sbuntari držiju.

Ministri ravno su sednicu imali, kad je Sebeko general vu sobu stupil i zakrical:

— Soldackija se je sbunila. Velika revolucija je nastala. Skrite se nekam ili odbežite!

Komaj je ove reči sgovoril već su buntari s revolveri vu rukah nuter vdrl i ministre vlovili.

Car proti Szentpétervaru. Marciusa sedemnajstoga telegrafirali su iz Londona, da nje istina da bi se car zahvalil. Car s velikom trupom i skanonéri proti Szentpétervaru ide. Nikolajevič Mikloš nadherceg vu Szentpétervar je došel. Cara vu Carskoje Selo čekaju, kam su nekoji regiment kanonėrov spravili.

Buntari ultimatumu su poslali caru vu kojem zahtėvaju, da odmah se zahvali ili pak odmah naj podpiše jednoga manifestuma vu kojem prepozna novoga reda i nove zakone.

Svakojački glasi dojdeju iz Rusije. Švedske novine naprimer to pišeju, da Galicu herceg bivši ministerepredsednik se je strešil i da carica je pležrana.

Iz Kopenhage opet to pišeju, da cara buntari vu tauriai palači zaprtoga imaju i niti to mu nedopustiju, da bi carica lista pisal. Carova mati takodjer s buntari derži. Na zadnji sednici, koju su hercegi imali tak su odredili, da car zahvaliti se mora.

Car svrhu toga je moral korunu doli deti, jerbo antant se je već nē zaufal vu njega. Caru su englezi buktėrali. Lehko se pripeti, da vu bližnjim vremenu još veće bune budeju vu Rusiji. Narod za kruh i za mir kreči.

Vu Engleziji veliko je veselje poleg ruske bune, jerbo to su englezki agenti napravili. Tak misliju, da to jako na skodu bude centralnim orsagom.

Knorring generala su zaklali. Knorring general je zapovednik bil vu Szentpétervaru i kad su buntari to zahtėvali od njega, da se knjim preklopi, nje štel to zapoved posluhnuti. General svojim slugom vu hizu se je zaklenul i kad su buntari do stanja došli, počel je nad oblok strėlali. Dva človeke je na smrt strešil. Buntari potrli su vrata i Knorring generala slugum skup su zatukli, mrtva iela pak su vu Nėva vodu hitili.

Od vure do vure svakojački telegrami ideju i nje znati, kaj je istina, kaj nē. Jeden telegram tak govori, da car je vu Pskovu i nje istina to, da su cara zaprli. Carica podjednoma je vu Caskoje — Selo.

Novi korman dalje hoče tirati boja i ravno sbog toga su pretirali cara i zaprli ministre, jerbo su mira šteli napraviti.

Mikloš car vu Krimu. Vu Haparand takov glas je došel, da car vu Krim odpelaju i tam bude zaprti. Carske cimere s veposud su doli strgali i vužgali. Takodjer sve kipe na kojih je car i njegova familija, vužgali su ili pak vu blato shitali. Vu Szentpétervaru veliki čopori hodiju po vucicah i svakojačke popėvke pėvaju. Veliko veselje je nastalo, kad je jedan kolenički regiment pred parlament došel i na čerleni zastavi ovaj napis imel: »Živila revolucija!«

Vu Poltavi, Uralu i Kursku nečeju spoznati novoga kormana, takodjer Kaluga i Besarabia s II. Mikloš carom deržiju. Takvi glasi su iz Turkesztana došli. Kuropatkin general neče novoga kormana poznati. Dünaburg festunga zapovednik takodjer neče novoga kormana zapovedi posluhnuti. Szebasstopol festunga zapovednik takodjer neče podložni biti novomu kormannu. Svrhu toga još strahovitne bune budeju vu Rusiji.

Mikloš Nikolajevič. Kad se je car zahvalil, Nikolajeviča je imenuval čele vojske glavnoga zapovednika. Kak se čuje, Nikolajevič nadherceg nje štel to nase zeti. Vu Hadaparandu tak znaju, da Mikloš

car ravno je na putu bil proti Szentpétervaru, kad je na Pakov kolodvoru počul, kakva revolucija je vu glavnim varašu.

Nje dalje potuval, neg taki odonud je poslal vu pismenim, da se zahvali. Takodjer ovdi je podpisal ukaza vu kojem Nikolajeviča imenuval je za glavnoga zapovednika, Lov hercega pak za ministerepredsednika. To je marciusa 15-ga popoldan ob dvema vurami podpisal.

Jeden ruski officir nazočen je bil revoluciji i on tak povėda, da narod svelkom serditostjom »krušnoga« ministra je iskal. Tak zovejtu zemeljskih poslov ministra. Tak dugo su ga iskali, doklam je uzbujenomu narodu vu ruke došel. Odvlekli su ga na jeden dvor i tam su ga živoga vu ogenj hitili.

Dvanajstoga marciusa od gardistov jednoga regimenta su poslali proti buntarom. Ov regiment samo jedenput je strešil i stém se je k buntarom preklopil. Zatem su Pavlov zvanoga regimenta poslali, koj je ravno tak napravil. Za ovim regimentom pak su drugi regimenti zatajili zapoved.

S velikom silom su vdirali na policaje i gde su jednoga našli, odmah su ga zatukli. Popriliki četiri hiljada policaja su vu Szentpétervaru zaklali.

Vu Moskvi tak se je revolucija započela, da jeden kanonėrski regiment nje štel zapoved posluhnuti i na front iti.

Sledeće su vu rešt zaprli. Makarov bivši odnutrašnjih poslov ministra, Kurlov general, Stürmer ministra, Sismatov i Komissarov bivše ministre, Rein profesora, Balk generala, Zabelin generala, Karcsev admirala, Giers i Dobrovolski bivše ministre. Sve je budeju pred soldacki sud predstavili.

Malo glasov je došlo od poliam, kak se je car zahvalil. To tuliko zlamenuje, da buntari još su nē sve preobladali, jerbo ako bi se to već bilo dogodilo, novi korman žurno bi to antantu naznanje dal.

V četirek, tojest petnajstoga, kad je revolucija počela se, policajci zaprli su se vu svoju kasarnu i s mašinpuškami su strėlali na narod. Buntari juris su napravili na kasarnu i do fundamenta su ju porušili. Iz međ policajov, koji su vu kasarni bili, niti jeden je nē živ ostal.

Po vucicah vu Szentpétervaru još praskaju puške, još su nē dosta krvi preliali. Soldati i buntari čerlene pantleke i zastave imaju, na kojih je ov napis: »Slobodčina, prijateljstvo i jednakost!«

Ruskij general i car. Jeden ablegat je povėdal, da Ruskij general koj je takodjer vu novim kormanom, Frederisk ministrom vu Pskov je odišel i tam je restolnacić položaja caru. Takvoga navuka mu je dal, da naj nepošle čele vu Szentpétervar, jerbo tam svaki vojnik buntar nastane.

— Kaj pak budem napravil? — pitil je car.

— Zahvalite se bil je odgovor.

Po času samo tuliko je rekel car:

— Pokehdob teško bi se odružil od mojega sina i vu njegov ime se zahvalim. Zatem je podpisal, da neče duže car biti.

Od početka car nje štel prepoznati novoga kormana i samo v četirek na večer ob šesti vuri je dal vun manifestuma vu kojem se je zahvalil. Vu Pskovu je to podpisal, odonud je vu Dünaburg odišel, iz Dünaburga pak na front k Brussilov generalu.

Naprimer vu Kiewu stopram vpetek rjutro su znali, da se je car zahvalil.

Nikolajevič i Ruszkij. Kad se je oš stari i novi korman med sobom svadil, Nikolajevič nadherceg dobro je karte méšal. On je bil prvi, koj je caru telegrafiral, naj se zahvali, jerbo tak zahtěva to domovina. Poleg toga s novim kormanom je s dobra bil, koj ga kakti vojnika jako poštuje. II. Mikloš caru to je zadnje službeno đelo bilo, da je Nikolajeviča za glavnoga zapovednika imenuval.

Na severnim frontu Ruszkij je zapovednik i bez svake reči sbuntari se je sdružil. On je zastavil cara vu Pskovu i on ga je presilil, da se zahvali.

Naprotivno pak na južnim frontu je Brusilov general zapovednik, koj je buntarom na jeden telegram ovak odgovoril: »Dobro znam, kaj sem dužen činiti prama caru!« Dakle on s carom derži.

Poleg toga još nezmerne zmešarije budeju vu rusiji. Lehko se pripeti, da ruski šeregi jeden proti drugomu budu isle. Jedni staroga cara hoćeju i nadalje služiti, drugi su proti njemu. Po takvim putu sami med sobom se budu bili.

Ruska buna jako je nam na hasen i to se već pozna na svakim frontu. Ako pak se Ruska soldacija jedna proti drugi sbuni i jedna proti drugi bude vojuvala, ruski front prazen ostane. To se pak lahko zgodi. Najglasovitneši generali, vodji i zapovedniki kak je Ruszkij i Brusilov već su jeden proti drugomu. Ako se još i soldacija tak raztrgne, onda prinasa hitro konec bude boju.

Daj Bog, da tak bude! Dosta je bilo do vezda!

List iz Taljanske.

Protuletje nam dobaja,
Taljanu damo kraja,
Kad sam išel iz Divače,
Za te mi se srce plače.
Kad sam s tobom se rezhalaj,
Vu srcu sam si zdihaval.
Tebe nezapustim zpred oči,
Dokač bu mi Bog v pomoči.
Talijanski grozni štuki,
V noći stojim, kak med vuki,
Moram s tati na vedrini,
Kakti drěvo na čistini.
Mladog kralja ja ve služim,
Na taljana pušku sprožim,
Kuglje idu tak, kak zrnje,
Taljan pada nutri v trnje.
Mašin-geveri pucaju,
Svęta jakost ga širaju,
Zvęzde v zraku sve su v kredu,
Sveto nebo v lěpim redu.
A zemljica pak sva gori,
Dragi Jězus nam pomori!
Strašen sud je tre čakati,
Ve za grěhe se plakati.

Slavna domovina mila,
Vu Medjimurju si mi stala,
Vu kojem sam se ja hranil,
Onda pako kralja branil.
Došlo je vrěme žalosti,
Nemrem zpisati zadosti.
Za sobočku velku faru,
Cde sam hodil ja k oltaru.
Velika je tam dolina,
S Bogom moja domovina!
Sestre, žena i dečica,
Zmistim se takaj za brata.
Žalost poje srce moje,
Ar se za te včk zmišljuje,
Ovo ti d žalosti pišem,
Kaj si srce s tobom tišim.
Čast, pošćenje momu otcu,
Koj mi brani drobnu decu.
Mort se nabum zrušil doli?
Za ženu me srce boli.
Š jom sam živel petnajst leti
Ve moram v Taljansku vdřeti,
Molte da se rat poliši,
Moju prošju Bog vusliši.

Na bojnem polju.

Novak Ferenc
iz Drávassósa.

— **Revolucija vu Peru.** Vu Južni Ameriki Peru zvanim orsagu velika revolucija je nastala. Po čelim orsagu jako žereće bitke trajaju. Vu svakim varašu krv teče. Strahovitno vnoگو mrtvih je već do vezda.

— **Radoslavov od Macedonije.** Radoslavov bulgarski ministarpredsednik minučil tork na jedni ministarski sednici govora je držal, kak stoji Bulgarija na bojnem polju:

— **Ministarpredsednik najpredi povedal je, da na macedonskim frontu nikaj odluč-**

noga ne se je pripetilo, ali položaj za antant šerege od dana, do dana, od vure do vure je navarneši. Macedonski antant šereg nemore više jedno veliko ofensivno napraviti, ako hoće, da ga do kraja ne vuništimo. Antant poleg podvodnih ladjah nemore vu Macedoniju friške čete, municiju i stroška voziti.

— **Zaprlil su ruske mintetre.** Iz Szentpétervara telegrafiraju, da vu glavnim varašu velika revolucija je nastala. Čelo vlast poprijel je jeden odbor, koj stoji od dume dvanajat ablegatov. Sve ministre su polovili i vu rešt zaprlil. Trideset jezer vojnika s buntari drži. Egelhardt ablegata, kakti brigaděroša za varaškoga zapovednika su postavili.

Vu Kopenhagu takov glas je došel, da vun zrukovani vojniki na Nevski — Prospekten placu presiljeni su bili mašinpuške nastaviti i snjimi strělati na buntare. Buntari su policije iz konjov doli strgali i taki su je zatukli.

Szentpétervar od potlam čisto je zaprti od svęta. Niti jeden civil nemore ostaviti varaša. Pošta već više danov nikam nejde. Dovedza vu prekč dvě jezera buntarov zaprlil. Telegrafirati nikam je ne moći. Iz toga se vidi, da puno vekša je revolucija vu Szentpétervaru i Moszkvi, kak to službeno prepoznaju.

Težaki još februara 27-ga su počeli uzbunu, kad iz okolice i svunešjih varašov veliki čopori su šteli pred parlament, ili ali soldacija neje nikoga pustila. Ravno tak je i vu Moszkvi bilo, kam su friške kozacke regimente spravili.

Prva uzbuna se je minući tijeden počela. Onda ga vu glavnim varašu već trohe mele ne bilo. Peki su svi štacune zaprlil i stēm su šteli vmiriti naroda, da cedule dobi. Nato je gladen narod počel robiti. Korman ravno tak, kak 1905 ga leta soldacijum je stel reda napraviti. Soldati proti su se stavili i k buntarom su stupili. Kak se je to pripetilo, to se sad poleg bojnoga vremena nezna. Samo tuliko znamo, da taki od početka soldati ne su šteli na narod strělati.

— **Hindenburga front.** Hindenburg da sjednaki fronta i da malo krajšega napravi, potegel je soldaciju malo nazat s vun toga pak još i to hasna ima, da nekoji vojni sbor odovud drugam more poslati. One štellunge kam su se sad vu Francuzkim nemci spravili, već predi su svakojačkimi tvrdovimi strahovitno objačili. Šest i osem metrov su ovi jarki gliboki i snajnovęšimi mašinami napujeni. Neprijatelj snikakvom močjom i silom ne bude mogel ove beton štellunge i tvrdovine porušiti. Ktomu pak Hindenburg stēm je čeloga neprijateljškoga plama kojega su za protuletje napravili, jako smęšal. Francuzi čeloga plama predelati budu morali i više mesecov ujm bude treba, doklam se na onim fundušo nastaniti mogli, kojega su sad nemci svojovolno ostavili.

Nemci strahovitno su sve vuništili na ovi okolici. Kam samo oko dosegne, nigdi je ne videli jedno selo, jednoga marofa, jedno stanje ili jednoga puta. Nigdi jednoga mosta, jedno šumu ili samo jedno drěvo neje videti. Gde su predi šume bile, tam su sad sami trčki. Nemci kad su fronta nazat pogleli, sve su vuništili. Iste zdence su sve zarušili. Nęga jedne pivnice, gde bi neprijatelj skrili se mogel, kaj pak je najvaž neše, vu čeli okolici nęga falaček drěva, bez drěva pak dekunge neje moći delati. Ako

štuka hoćeju sim dopelati, on ovdi jednostavno vu zemlju prepadne. Ktomu pak nekoji varaši takodjer vu nemško liniju su opali i ako francuzi pretirati hoćeju nemce, najpredi svoje varaše do funduša moraju porušiti.

Francuzi nemoreju si premisliti, zakaj je to Hindenburg napravil, Hindenburg pak jim brčasa ne bude naprę povedal.

— **Propal je francuzki korman.** Vu Francuzkim je takodjer takov položaj, da niti jeden korman nemore dugo na mestu ostati. Sad su službeno javili, da i Briand korman se je moral zahvaliti. To neje isnenada došlo, jerbo već nekoji dan predi su znali, da korman vu takov položaj je došel, da ne bude mogel se iz toga vun s kopati.

Najpredi se je soldacki minister zahvalil, ali niti to je Briandu nikaj ne na hasen bilo. Ruska revolucija i jemo je odtrgla šinjaka. Predi je ostavil svojega barsonjskoga stolca, neg bi na to došel, kak njegvi kolegi vu Szentpétervaru. Francuzi takodjer već oštro zahtěvaju od kormana, naj kruba prebavi. To pak poleg nemških pod vodom plivajućih ladjih niti jeden korman ne bude mogel.

Talijani pak su vu ovim poslu još vu huđšem položaju.

— **Bombardirali su Londona.** Marciusa sedemnajstoga ponoći nemški zrakoplivci pol vure dugo su bombardirali Londona. Zrakoplove iz svakojačkih štukov su strělali, ali niti jednoga su ne mogli pogoditi, barem su jako štělili zraka s električnatami lampami. Iz zrakoplovov velikoga ognja su vidli. Vu morskim postajalištu jedno veliko laqu su potopili. Zrakoplovi bez svake falinge su nazat dimo odišli.

Smrt mladoga junaka.

Dragi kršćeniki, poslušnite malo,
Od mladog junaka jednu pšamu, milo.

Koj je moral vmršt vu tuđjoj zemljici,
Sada se spričava rodjenoj majčici.

Nigdar nisem ovo na pameti imel,
Da si nebi više majčicu ja videl.

Ali da je dragi Bog tak stel imeti,
Da mene morala zemljica pokriti.

Ta črna zemljica, zelena travica,
Gde mu počivaju ta rumena lica.

Oj ti smrt nemila, kaj si vučinila?
Lipiča Lovreka tēlo vumorila.

Štirnajstoga ljeta dvajstpetog novembra,
Zadnjiput je zdehnu, dušica odila.

Najpredi zahvalim vam pajdaši mili,
Ki ate moje tēlo vu grob sprevodili.

Pravi med soldati, ljubleni pajdaši,
Pred vami sem zaprl svoje suzne oči.

S Bogom mi ostante vi pajdaši mili,
Dajte mi na znanje mojoj dragoj majki.

Medjimurje malo, Dravasiklós selo,
Kak dalko od mene ve si ti ostalo.

Gđe su mi precvele modre šijolice,
Gda sem vas ostavil drage devojčice.

Šume, lěpi vrti, travica zelena,
Još jedenput s Bogom majčica ljublena.

Ljublena majčica, bratec i sestrica,
Zadnjiput ste vidli ma črlena lica.

Koja su precvela vu mojoj mladosti,
Sva su se povelha vu tugi, žalosti.

Sunčece ti milo, nebuš mi svetilo,
Niti moje blędo lice črlenilo.

Vi ravne castice, zemljice, travice,
Kud sem se ja setal do sve grlicice.

Lépi mili tjedni, da je malo časa,
Kad se je rezila lépa ljubav naša.

Sada ti podajem svoju desnu ruku,
Pak se ti povrnem vu zemlju gliboku.

Drávašiklós.

Orehovec Pavel.

Hadmentes kovácsgépezés

és jó (családos) kocsis kerestetik azonnali vagy április havi belépésre.

Kovács Ferenc göztéglagyára
Zalaegerszeg—Ola.

Rét ló és lószerszám eladó Csáktornyán a Bárány szálló- dában.

Eladó ház!

Egy ház Polstrauban (Steierország) a vasúti állomás közelében üzlethelyiségnek alkalmas, jutányos árban eladó!

Bővebb felvilágosítással szolgál:

Direktor A. Kosi

Polstrau.

Értesítés.

Szives tudomására hozom az igen tisztelt hölgyközönségnek, hogy

üzletemet Rakócl-u. 20. sz. alatti lakásomban tovább folytatom.

A legdivatosabb modellek, óriási választék. Mindennemű alkításokat jutányos áron vállalok 1—5 koronáig.

Kész gyászkalapok raktáron.

A szives hölgyközönség régi pártfogását kéri:

Lukovnyákné Beldegrün Aranka.

Meghívó.

A Csáktornyai Tárházak Részvénytársaság közhírré teszi, miszerint folyó évi április hó 11-én d. u. 3 orakor Csáktornyán a társaság helyiségében

XXV. évi rendes közgyűlését

tartja meg, melyre a t. c. részvényeseket tisztelettel meghívja.

Azon részvényesek, kik ezen megjelenni óhajtának, kötelesek részvényeiket, a még le nem járt szelvényekkel együtt vagy a társaság pénztáránál, vagy a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank budapesti főintézeténél, vagy a Csáktornyai Takarékpénztár R-T-nál letenni.

Az alapszabályok értelmében a felügyelő-bizottság által megvizsgált mérleg annak jelentésével együtt 8 nappal a közgyűlés előtt Csáktornyán, a társaság helyiségében betekintés végett közszemlére kitételik.

Csáktornya, 1917. március hó.

Tárgysorozat:

1. Igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az elmúlt üzleti év menetéről, 1916. évi mérleg bemutatása, a tiszta nyereség megállapítása s annak felosztása, valamint az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadása.
2. 1 igazgatósági tag választása.
3. Felügyelő-bizottsági tagok megválasztása.

VAGYON.

Mérleg-számla 1916. december 31-én.

TEHER.

	K	f		K	f
Pénzkészlet	1138	15	Részvénytőke	280000	—
Üzletherendezés	3822	—	Értécsökkenési tartalék	10000	—
Ingatlanok	276313	62	Adótartalék	5000	—
Értékpapír	18690	—	Veszteség- és nyereséyszámla:		
Személyi adósságok és hitelezők egyenleg	11560	93	Nyeremény áthozat múlt évről	827	23
			Folyó évi nyereség	15697	47
	311524	70		16524	70
				311524	70

VESZTESÉG.

Eredmény-számla 1916. december 31-én.

NYERESÉG.

	K	f		K	f
Épülettartozás	1250	—	Nyeremény áthozat múlt évről	827	23
Ingatlanok értécsökkenési tartaléka	10000	—	Kezelés	2771	54
Adótartalék	5000	—	Fekbér	47213	04
Adó és illetékek	2260	55	Kamat	163	52
Munkabér	746	50			
Költség	4660	84			
Személyzeti fizetések	8450	60			
Behajthatatlan követelések leírása	2082	14			
Nyeremény áthozat múlt évről	827	23			
1916. évi tiszta nyereség	15697	47			
	16524	70			
	50975	33		50975	33

Csáktornya, 1916. december hó 31-én.

Az igazgatóság nevében: Hirschmann Leó s. k.

A könyvelésért: Stöger Béla s. k.

Megvizsgálta és rendben találta: a felügyelő-bizottság.

Nyomatott Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvnyomdájában Csáktornyán.